ce' cene ad iordanē rediens et cor
pus domini tecū feras Ego autē
ibidem tibi occurrā et de manu tu
a corp' ſacrū ſuſcipiā Nā a die q̄
hic veni cōionē nō accepi Rediēs
igit̄ ſenex ad monaſteriū euoluto
āno dū dies dn̄ice cene appropin
q̄ret tulit corpus dn̄icū et vſq₃ ad
ripā iordanis veniens ex alia pte
ripe mulierē ſtātē pſpexit q̄ ſup a
quas facto crucis ſignaculo iuit ⁊
ad ſenem vſq₃ puenit Quā vidēs
ſenex obſtupuit et ad pedes ei' hu
militer ſe pſtrauit Cui illa vide ne
feceris cum ſacra dominica apud
te habeas et ſacerdotij dignitate
refulgeas. Sed obſecro vt ſeq̄nti
āno ad me pr̄ redire digneris Tū
illa ſuſcepto dn̄ico corpe et facto
ſigno crucis ſup iordanis aquas
iuit et eremi ſolicitudinem petijt. ſe
nex vero ad ſuū mōſteriū rediēs ſe
q̄nti āno ad locū i q̄ p̄ cū illa locu
tus fuerat veīt et eā ibidē expiraſ
ſe repperit q̄ lacrimari cepit ⁊ eam
tāgere nō pſūpſit Dixitq₃ intra ſe
Ego q̄dē corpuſculū ſācte ſepelirē
volebā. ſ₃ timeo ne hoc ſibi diſpli
ceat Hec eo cogitāte vidit iux̄ ca
put ſuū lrās i terra ſcriptas ita cō
tinentes. ſepeli zozima. marie cor
puſculū redde terre puluerē ſuum
et ora pro me ad deum Ad cuius
preceptum ſecunda die aprilis re
liqui hoc ſeculum Tunc ſenex pro
certo cognouit q̄ mox vt domini
ſacrum corpus accepit ⁊ ad deſer
tum redijt vitam finiuit. Illud q₃
deſertū quod zozimas per trigi
ta dierū ſpacia vix ābulauit illa i
vna hora percurrit et ad deū mi
grauit Cumq₃ ſenex terram fode
ret ſed nequiret vidit leonē ad ſe
venientem māſuete Dixitq₃ illi zo
zimas Sācta hec mulier precepit
ſepeliri corpus ſuum et ego cū ſim
ſenex fodere non poſſum. nec etiā
aptum habeo ferramentum. Tu
ergo terram fode vt poſſimus ei'
corpus ſanctiſſimum ſepelire Tūc
leo fodere cepit et aptam foueam
preparauit Quo pacto leo vt ag
nus manſuet' abijt. et ſenex ad ſu
um monaſterium glorificans deū
venit.

De nominis interpretatione

Ambroſius dicitur ab ā
bra que eſt ſpēs valde
redolens et p̄cioſa ipſe
enī valde p̄cioſ' extitit
et in dcis et i fcis ſuis valde redo
luit. vel dr̄ ambroſius ab ambra
et ſyos qđ ē de' q̄ſi ābra dei. De'
nāq₃ p eū q̄ſi p ambrā vbiq₃ redo
let Fuit ei ⁊ ē bon' odor xp̄i i oī lo
co. vel dr̄ ab ābor q̄ ē pr̄ lumis ⁊
ſyor qđ ē puul' q̄ſi pat̄ i multorū fi
liorū ſpūali generacōe. Luminoſ' i
ſacre ſcripture expoſicōe et puul' i
ſua hūili ouerſacōe. vel ſic dr̄ i glo
ſario Ambroſi' odor vel ſapor ce
leſtis dr̄ Ambroſia eſca āgelorum
Ambroſiū celeſte mellifauū. Fuit
ei celeſtis odor p odoriferā famā
Sapor p otēplacōez itnā. celeſte
mellifauū p dulcē ſcp̄turarū expoſi
cionē. eſca angelica p glorioſam
fruicionē Eius vitā ſcp̄ſit paulin'
voluſian' epiſcop' ad auguſtinū

De ſancto Ambroſio

Ambroſius filius ambroſij
ꝓfecti rome cū in cunabul̄
in atrio pretoꝛij eſſet poſi/
tus et doꝛmiret examē apū ſubito
adueniens faciē eiꝰ ⁊ os ita cōple
uit vt q̄ſi i alueolū ſuū itrarēt pari
ter et exirent Que poſtea euolan/
tes i tātā aeris altitudinē ſbleua/
te ſūt. vt hūanis oculis minime vi
derēt. quo pacto territꝰ pater ait
Si vixerit infantulus iſte aliquid
magni erit. Poſtea cum adole/
uiſſet et videret matrem ⁊ ſoꝛoꝛe
ſacrā ꝟginē manꝰ ſacerdotis oſcu
lari ipē ludēs ſoꝛori dextram offe
rebat aſſerēs et ſibi id ab ea fieri.
optere Illa vero ut adoleſcentem
et neſcientē q̄d diceret reſpuebat.
Rome igit̄ litteris eruditus cum
cauſas ꝓtoꝛij ſplendide ꝓoꝛaret a
Ualentiniano impatoꝛe ad regē/
dam liguriam emiliamq̄ ꝓuicias
directꝰ eſt. Cūq̄ mediolanū veniſ
ſet et ibidem ep̄s tunc deeſſet ꝯue
nit populꝰ vt ſibi de ep̄o ꝓuidēt.
Sed cum inter arrianos et catho
licos de eligendo ep̄o ſedicio non
modica oꝛiret̄ illuc Ambꝛoſiꝰ cau
ſa ſedāde ſedicōis ꝑrexit Et ſtatī
vox infantis inſonuit dicens Am
broſiū ep̄m. cuiꝰ voci oēs vnāimi/
ter ꝯſenſerūt ambꝛoſiū ep̄m accla
mantes. quo ille cognito vt eos a
ſe terroꝛibꝰ remouerꝫ. eccāꝫ exiēs
tribunal ꝯſcendit ⁊ ꝯtra ꝯſuetudi
nem ſuā toꝛmēta ꝑſonis adhiberi
iuſſit Qd̄ cū facerꝫ populꝰ nihilo
minꝰ acclamabat Pccm̄ tuū ſuper
nos Tunc ille t̄batꝰ domū redijt
⁊ ꝑhiam pꝛofiteri voluit quod vt
ne faceret reuocatus eſt publicas
mulieres ad ſe ingredi fecit vt his
viſis ab eiꝰ electōe ꝑplm̄ reuocarꝫ
Sed cū nec ſic ꝓficeret ſꝫ ſp ꝑplm̄
Peccatū tuū ſuꝑ nos acclamare
vidēt fugā media nocte petijt. cū/
q̄ꝫ Ticinū ꝑgē ſe putaret māe ad
poꝛtā mediolanēſ citatis q̄ roma
na dicit̄ inuenit̄. q̄ inuētꝰ cū cuſto/
diret̄ a ꝑplo miſſa relatō eſt ad cle
mētiſſimū impatoꝛem valētinianū
q̄ cum ſūmo gaudio accepit. q̄ iu
dices a ſe directi ad ſacerdotium
peterent̄. Letabat̄ etiā ꝓbꝰ ꝓfectꝰ
q̄ ꝟbū ſuū in eo fuerat adimpletū
Dixerat eni cū ꝓficiſcēti mādata
donaret vade age non vt iudex ſꝫ
vt ep̄ꝰ. Pēdēte relacōe iterꝫ abſcon
dit̄ ſed inuētꝰ cū adhuc eſſet cathe
cuminꝰ baptizat̄ Et octauo die in
epiſcopalē cathedrā ſublimat̄ cuꝫ
aūt poſt annos q̄tuoꝛ romā iuiſſꝫ
et ſoꝛoꝛ ſua ſac̄ ꝟgo eiꝰ dextraꝫ oſ
cularetur ſbꝛidens ait Ecce vt di
cebam tibi ſacerdotis manū oſcu
laris. Cū aūt in quādā ciuitatē
ꝓ q̄dā ep̄o oꝛdinando iuiſſꝫ ⁊ eiꝰ
electōni Juſtina imperatrix et alij
heretici ꝯtradicerent volentes vt
de ſua ſecta aliq̄s oꝛdinaret̄ vna
de arrianoꝝ ꝟginibꝰ ipudētioꝛ ce
tēis tribūal ꝯſcēdit ⁊ btūꝫ ābroſi
ū ꝑ veſtimētū apphēdit. volēs ip/
ſū ad partē mulieꝝ trahere vt ab
eis ceſus de ecc̄a cū iiuria trahere
tur Cui ambroſiꝰ ait. Et ſi ego in
dignus tanto ſacerdotio ſum. te
tn̄ non conuenit in qualemcumq̄
ſacerdotez manꝰ inijcere Unū timē
debuiſti iudicium dei. ne tibi aliud
contingat. quod dictū exitus con
firmauit. Nam die alio moꝛtuam

ad ſepulcrū vſq3 deduxit grām ꝓ
ꝯtumelia rependens Qd̓ fcm̄ om
nes valde ꝑterruit Poſtq̄3 medi
olanū reuerſ⁹ innūeras inſidias a
iuſtina imperatrice pertulit. mune
rib⁹ et honorib⁹ populum ꝯtra eū
excitāte Cū ergo multi eū in exili/
um pellē niterent̄ vn⁹ eorū ceteris
infelicior in tātu3 furorē excitat⁹ ē
vt iux̄ eccleſiam ſibi domū locaret
hac d̓ cā vt in eadē q̄drigā para
tā hr̄et Sed dei iudicio ipo die q̄
ipm̄ rape arbitrabant̄ in eade3 q̄/
driga et de eadē domo in exilium
repulſus eſt Cui tn̄ ambroſi⁹ red/
dens bona ꝓ malis ſumpt⁹ et ne/
ceſſaria miniſtrauit Cantus et of
ficium i eccleſia mediolañ. ꝑmū ce
lebrari inſtituit Erant etiā tunc tē
poris mediolani multi a demōib⁹
obſeſſi q̄ ſe torqueri ab ambroſio
magnis vocib⁹ clamitabāt. Iuſti
na aūt ⁊ multi arrianorū cu3 inſi/
mul habitarēt dicebāt Pro pecu/
nia ambroſium hoīes ꝯpare q̄ ſe
ab immūdis ſpiritib⁹ vexare men
tirent̄ et ab ābroſio dicerēt ſe tor/
q̄ri Tūc ſbito vn⁹ ex illis arrianis
q̄ aſtabāt arrept⁹ a demonio i me
diu3 proſiliuit atq3 clamare cepit
Vtinā ſic torq̄rent̄ vt torq̄or qui
nō credūt ambroſio. Ac illi ꝯfuſi i
piſcinā dimerſū hoīem necauerūt
Quidā heretic⁹ acerrim⁹ diſputa
tor ⁊ dur⁹ ⁊ incōuertibilis ad fidē
cū audiret ambroſiū predicante3
vidit ad aures ei⁹ āgelū loquēte3
verba que populo p̄dicabat. quo
viſo fide3 quā pſeq̄bat̄ cepit defē
dere Quidā aruſpex demōes ad/
uocabat et ipos ad nocendū am/
broſio tranſmittebat Sed reuerſi
demones renunciabant ꝙ non ſo
lum ad ipſū ſed nec etiā ad fores
domus ſue appropinq̄re valebāt
Quoniam ignis inſuperabilis ōe
illud edificium communiret. vt eti
am longe poſiti vrerentur. Predi
tus vero aruſpex cū a iudice ꝓpter
queda3 maleficia torqueretur cla
mabat ab ābroſio ſe torq̄ri Quē/
dam demoniacum ingredientem
mediolanum demon dimiſit egre
dientē inuaſit Interrogat⁹ de hoc
demon ait ſe ambroſium timuiſſe
Alius quadā nocte ei⁹ cubiculū
adijt vt gladio ipm̄ necaret prece
vel precio a Iuſtina induct⁹ Sed
cum dextra gladium eleuaſſet. vt
ipſu3 ꝑcuteret continuo aruit ma
nus eius. Cum viri theſſalonice ci
uitatis aliq̄d i imꝑatorē delīq̄ſſēt
et eis Imperator precibus beati
ambroſij indulſiſſet clam agēte cu
rialium malicia per iuſſum impera
toris neſciente ambroſio plimi oc
ciſi ſūt Quod vt ambroſius com
perit imperatori copiam intrandi
eccleſiam denegauit Cui cum im
perator diceret ꝙ Dauid adulte
riū ⁊ homicidiū ꝯmiſiſſet rn̄t. Qui
ſecut⁹ es errantē ſequere corrigen
tē Quod cu3 audiſſet clementin⁹
imperator ita gratāter accepit ꝙ
publice penitenciam agere non ne
gauit Quida3 a demonio arrep
tus clamare cepit ab ambroſio ſe
torqueri Cui ambroſi⁹ Ommute/
ſce dyabole. q3 non torquet te am
broſius ſed inuidia tua quia illuc
homines aſcendere conſpicis vn
de tu turpiter corruiſti. Nam am

broſius neſcit inflari. Statiꝫ ꝗꝫ ille
ommutuit. Quadã vice cum bea
tus ambroſius ꝑ ciuitatem ꝑgerꝫ
caſu quidaꝫ lapſus eſt et ĩ terra ꝓ
ſtratus iacebat queꝫ videns alter
ridere cepit. Cui ambroſius. Et tu
q̇ ſtas vide ne cadas. q̊ dicto ſtati
lapſum doluit ſuũ q̇ riſerat alienũ.
Quadam vice Ambroſius ad pa
latium macedonij magiſtri officio
rum vt pro quodã intercedẽt ve/
nit ſed cũ fores clauſas inueniſſet
nec intrandi copiam habere potu
iſſet ait. Et tu quidẽ venies ad ec/
cleſiam ⁊ nõ clauſis ianuis ſed ap
tis ingredi nõ valebis. elapſo aliq̃
tempe metuẽs inimicos Macedo
nius ad eccleſiam fugit ⁊ patẽtib⁹
ianuis aditum habere non potuit.
Fuit aũt beat⁹ ãbroſi⁹ tante abſti
nentie ꝙ quotidie niſi ĩ ſabbato et
die dominico. et feſtis .ꝑcipuis ie
iunabat. Tante autem largitatis
fuit. ꝙ omnia q̇ habẽ poterat ec/
cleſiis et pauperibus. nil ſibi reti/
nẽs tribuebat. tante compaſſiõis
vt cum aliquis lapſuꝫ ſuũ ſibi con
fitebat̃ ſic amariſſime flebat ꝙ illũ
ſimiliter flere ↄpellebat. Tante hũi
litatis et laboris vt libros quos
dictabat ꝓpria manu ſcriberet niſi
cum infirmitate corporis graua/
retur. Tante aũt pietatis et dulce
dinis vt cum alicuius ſancti ſacer
dotis. vel epĩ ſibi obitus nunciare
tur ſic amariſſime flebat vt vix cõ
ſolari valeret. Cum aũt interroga
ret̃. Cur ſanctos viros qui ad glo
riam proficiſcebantur ſic defleret.
aiebat. ne putetis me flere quia re
ceſſerunt vel quia me ad gloriam
preceſſerunt ſed quia difficile inue
nitur qui tam dignus eius officio
habeat̃. Tante etiaꝫ conſtancie et
fortitudinis ꝙ imꝑatoris vł prin
cipũ vicia ñ palpabat. ſꝫ eos voce
libera ↄſtantiſſime arguebat. Cuꝫ
quidam vir quoddam flagicium
perpetraſſet et coram eo adduct⁹
fuiſſet dixit ambroſius. Oportet
illum tradi ſathane ĩ interituꝫ car
nis ne talia deinceps audeat per/
petrare quẽ in eodẽ momẽto cum
adhuc ſermo eſſet in ore ei⁹ ſpirit⁹
immũd⁹ diſcerpere cepit. Quadã
vice vt aiunt. cũ beat⁹ ambroſius
romã ꝑgret et in quadã villa Tuſ
cie apud quẽdã hominẽ nimiũ lo/
cupletem. hoſpitatus fuiſſet. illum
hominẽ ſuꝑ ſtatu ſuo ſollicite req̃
ſiuit. Cui ille req̃ſito reſpõdit. Sta
tus meus dñe ſemꝑ felix extitit et
glorioſ⁹. Ecce eñi diuiciis infinitis
abundo. ſeruos et faũlos ꝗꝫ plu
res habeo. copioſam filiorũ et ne/
potum turbã poſſideo et oĩa ſem
ꝑ ad vota habui nec vnq̃ꝫ aliq̇d
mihi aduerſũ accidit vel q̇d cõtriſ
taret euenit. Quod audiens ãbro
ſius vehementer obſtupuit et his
qui ſecum erant in comitatu dixit.
Surgite ⁊ hinc ꝗꝫ cici⁹ fugiam⁹ q2
domin⁹ non eſt in loco iſto. feſtina
te nec in fugiendo morã facite ne
nos hic diuina vłcio apprehẽdat.
et in peccatis illorũ pariter nos in
uoluat. Cũ ergo fugerẽt et aliq̃ꝫtu
lum ꝓceſſiſſent ſubito ſe terra ape
ruit et hominẽ illum cuꝫ vniuerſis
que ad illum ꝑtinebant ita abſor
buit vt nullũ inde veſtigium rema
neret quod cernẽs ãbroſius dixit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ecce fratres qꝫ misericorditer de⁹
pcit cū hic aduerſa tribuit. et qꝫ ſe/
uere iraſcitur cum ſemꝑ proſpera
hic elargit̄ In eodē aūt loco foue
a quedā ꝓfundiſſima remāſiſſe di
citur. q̄ vſqꝫ hodie in hui⁹ teſtimo/
niū pſeuerat Cum aūt ambroſi
us radicem omniū malorū auari/
ciam magis ac magis in oib⁹ creſ
cere cerneret et maxime in his qui
erant in poteſtatib⁹ ꝯſtituti apud
quos oia ꝑcio vendebant̄. necnō
in his qui erāt ſacris miſterijs de
putati vehemēter ingemuit ꝛ ſe de
hui⁹ ſeculi erumna liberari inſtāti⁹
exorauit. qd̄ cuȝ ſe obtinuiſſe gau
deret reuelauit fratrib⁹ ꝙ vſqꝫ ad
reſurrectionē dominicā cū eis eſſꝫ
Ante vero paucos dieſqꝫ lectulo
detineretur. xliiij. pſalmū cum no
tario dictaret ſubito ipo vidente
notario in moduȝ ſcuti breuis ig
nis caput ei⁹ cooperuit atqꝫ pau/
latim ꝑ os eius tāqꝫ in domū ha/
bitator intrauit Tunc facies eius
tamqꝫ nix effecta eſt. ꝫ poſtmodū
ad ſuā ſpeciem reuerſa eſt Igitur
ipa die ſcribendi et dictandi fineȝ
fecit. nec ipm pſalmū explere potu
it. Poſt igit̄ paucos dies infirmi/
tate corporis laborare cepit Tūc
comes ytalie cum mediolani eſſet
nobiles cōuocauit dicens. ꝙ tāto
viro recedente periculū eſſet. ne y
talie interitus immineret Rogauit
qꝫ vt ad virum dei accederent ro
gātes vt ſibi adhuc ſpacium viuē
di a dn̄o impetraret Quod ille vt
ab illis audiuit. reſpondit Nō ita
iter vos viri vt me viuere pudeat
nec mori timeo cū bonū dn̄m ha
beamus ¶ Eo tꝑe quatuor eius
diaconi inuicem cōuenerūt tractā
tes inter ſe quis poſt eius obituȝ
bonus eſſet Cum ergo a loco in q̄
vir dei ābroſi⁹ iacebat longe eſſēt
et ſimplicianū ita ſilenter noiaſſēt
vt vix inuicem ſe audirent Ille ab
eis longe poſit⁹ tercio exclamauit
ſenex ſed bonus Quod audiētes
territi fugerunt. et nō niſi illū poſt
eius obitū elegerūt ¶ Honorat⁹
quidam eps̄ Vercellis. qui beati
ambroſij exitum expectabat cuȝ ſe
ſopori dediſſet vocem ſe tercio cla
mātem audiuit Surge. q̄a mō es
receſſurus Qui ꝯſurgēs mediola
num concitus venit. et ei dn̄ici cor
poris ſacramētū dedit Moxqꝫ ille
manus in modū crucis expandit
et vltimū ſpiritū inter ꝟba oracio
nis efflauit. Floruit circa annos
dn̄i. ccclxx. Cuȝ aūt in nocte paſce
corp⁹ eius ad eccliāȝ fuiſſet delatū
plurimi infantes baptizati euȝ vi
derunt. ita vt reliqui eū ſedentē in
cathedra in tribunali dicerēt. Alij
qui aūt aſcendentē parentibus di
gito demonſtrarēt. Nōnulli vero
ſtellam ſuꝑ eius corpus ſe videre
narrauerunt Quidaȝ preſbiter cū
in cōuiuio cum multis alijs eſſent
et ſancto ambroſio detrahere ce/
piſſet eum ꝯtinuo diuina plaga ꝑ
culit et de ꝯuiuio ad lectulum ad
ductus vitā finiuit ¶ In vrbe. car
taginenſi cum tres epiſcopi ſimul
ꝯuiuarēt et vn⁹ eorū beato ābro
ſio detraxiſſet reuelatuȝ eſt illi qd̄
illi preſbitero q̄ ſibi detraxerat ac
cidiſſet Qd̄ cum ille vilipenderet
ſubito letale vuln⁹ accepit et extre

mū ↄtinuo diem clauſit Notan/
dum ꝙ beatus ambroſius in mul
tis cōmēdabilis fuiſſe videt̃ Prio
in liberalitate qꝛ omnia que habe/
bat pauperum erant Unde refert
de ſeipſo ꝙ imperatori penitēti ſic
reſpōdit. Et eſt in decreto.xꝫ.q.8.
Si a me peteret quod meum eſſet
id eſt fundum meum. argentū meū
ꝛ huiuſmodi nō refragarer quāq̄ꝫ
omnia que mea ſunt pauperū ſunt
Secūdo in mūdicie puritate Fuit
enim virgo Unde refert Iher. eū
dixiſſe Virginitatem non ſolum ef
ferimus. ſed ſeruamus Tertio com
mendabilis fuiſſe videtur in fidei
firmitate Unde dixit cum impera
tor peteret baſilicam et eſt in eodē
capitulo Prius eſt. vt animam mi
hi q̄ꝫ fidez auferat Quarto in mar
tirij auiditate Unde legit̃ in qua/
dam epiſtola ſua de baſilica non
tradenda ꝙ prepoſitus valentia/
ni ambroſio mandauit dicens Tu
ↄtemnis valentianū caput tibi tol
lo Cui ambroſius Deus ꝑmittat
tibi vt facias quod minaris. atq̄ꝫ
vtinam deus auertat eos ab eccle
ſia. et in me omnia tela ſua conuer
tant et meo ſanguine ſitim ſuaz ex
pleant Quinto in orationis inſtan
tia Unde dicitur de eo ꝛ habetur
in libro vndecimo hiſtorie eccleſia/
ſtice. Ambroſius aduerſus regine
furorem. non ſe manu defenſabat
aut telo. ſed ieiunijs et cōtinuatis
vigilijs ſub altari poſitus per obſe
crationes defenſorem ſibi atq̄ꝫ ec/
cleſie deū parabat. Sexto in lacri
marum abundantia habuit enim
tria genera lacrimarū .ſ. lacrimas

ↄpaſſiōis ꝓ aliorꝫ culpis Un̄ dic̃
Paulin⁹ de eo in legēda. ꝙ cū ali/
q̄s lapſū ei ↄfitebat̃ ſic amariſſime
flebat ꝙ illū flere ſic̃ ↄpellebat. ha
buit etiaz lacrimas deuotionis ꝓ
eternis deſiderijs Un̄ ſup̄ dictū ē
a paulino ꝙ cū interrogaret̃ Cur
ſanctos q̄ moriebant̃ ſic fleret. Re
ſpōdit. ne me puteris flere qꝛ receſ
ſerūt. ſꝫ qꝛ me ad gloriaz p̄ceſſerūt
Habuit lacrimas ↄpaſſiōis ꝓ ali
orū iniurijs Un̄ ipſe dic̃ de ſe. Et ē
in decreto i ſupiori ca. aduerſ⁹ mili
tes gotos Lacrime mee arma mea
ſūt Talia ei munimēta ſūt ſacerdo
tis. alit̃ nō debeo nec poſſū reſiſtē
Septio ↄmendabilis fuiſſe videt̃ i
forti ↄſtātia Cui⁹ ↄſtātia maxie in
trib⁹ apparet Prio in defēſione ca
tholice v̄itat̃. Un̄ dicit̃ in libro. xi.
eccleſiaſtice hiſtorie. ꝙ Juſtina ma
ter valentiani imperatoris arria/
ne hereſeos alūna ↄturbare cepit
eccleſiarū ſtatū. ↄminari ſacerdoti
bus depulſiones ꝛ exilia niſi arimi
nenſ ↄcilij decreta reuocarēt Quo
bello eccleſie murꝫ ꝛ turrim validiſ
ſimā pulſabat ambroſiū In ei⁹ q̄ꝫ
prefatione ſic de eo cantat̃ Tanta
ambroſio v̄tute ſolidaſti ↄſtantie
tanto munere celit⁹ decoraſti vt ꝑ
eū excluſa torq̄rent̃ demōia. arria
norꝫ impietas ↄpulſa tabeſcēt. ac
ſecularīū p̄ncipū colla tuo iugo ſb
acta redderent̃ hūilima. Scdo in
tuitiōe eccleſiaſtice lib̄tat̃. Un̄ cuꝫ
impator auferre vellet quādā ba/
ſilicā oppoſuit ſe ābroſi⁹ ↄtra ipa
torē ſic ipſe teſtat̃ et ē i decr̃. xxiij. q
. viij. ↄueior ipſe a comitib⁹ vt ꝑ me
baſilice fiēt matuā tradicō d̄ntib⁹ i

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

peratorez iuſſiſſe ſuo iuri tradi de
bere reſpōdi ſi patrimoniū petit i
uadite ſi corp⁹ occurrā Vultis in
vincula rapere. vultis in morte vo
luntatis eſt m̄ Non ego me valla
bo circumciſione populoꝝ nec al/
taria tenebo vitā obſecrās ſed ꝓ
altaribus gratis immolabor Mā
damur tradere baſilicā vrgemur
ergo p̄ceptis regalib⁹. ſed ꝯfirma
mur ſcripture ſermonib⁹ Que reſ/
pondit Tamq̄ȝ vna ex inſipiētib⁹
locuta es Noli grauare te impera
tor vt putes te in ea q̄ diuina ſunt
impiale aliqđ ius habere Ad im/
peratorem palacia ptinent ad ſacer
dotes eccleſie Sanct⁹ nabuth vi/
ces ſuas ꝓprio cruore defendit. ꝭ
ille vineam non tradidit ſuā. nos
tradem⁹ xp̄i eccleſiā. tributū ceſa/
ris eſt nō neget. Eccia dei eſt. ceſa
ri vtiq̄ȝ nō donet. Si de me aliqđ
ꝯpelleret et poſceretur aut fund⁹
aut domus. aut aurum. aut argē
tum id qđ mei iuris eſſet libenter
offerrem templo dei nihil poſſum
nec decerpere nec detrahere. cum
illud cuſtodiendum non decerpē/
dum acceperi. Tercio apparet ei⁹
ꝯſtantia in obiurgacōne vicij ꝛ in
iquitatis. Unde legit in hiſtoria
triptita et in quadam cronica. ꝙ
cum apud theſſalonicā ciuitatem
orta ſedicōe quidā iudices fuiſſēt
a ppl̄o lapidati Theodoſius impe
rator indignat⁹ iuſſit oēs interimi
nocentes ab innocentibus non ſe
cernens. vbi fere quinq̄ȝ milia ho/
minū ſunt occiſa Cū igit impator
mediolanū veniſſet et ecciam itra
re vellet. occurrit ei ambroſius ad
ianuam. eiq̄ȝ aditū ꝓhibuit dicēs
Cur impator poſt cām tanti furo
ris non agnoſcis molem tue p̄ſūp
cionis Sed forte recognicōnē pec
cati ꝓhibz ptās impij Decz te vt
vincat racio ptātem. p̄nceps es o
impator ꝭ ꝯſeruorū Quib⁹ ergo
oculis aſpicies cōis dn̄i templum
Quibus calcabis pedibus ſanctū
pauimētū. Quomō manus exten
des de quibus ſanguis adhuc ſtil
lat iniuſtus Qua preſūpcione ore
tuo poculuz ſanguinis eius perci
pies dum furore ſ̄monū tuorū tā
tus iniuſte ſit ſanguis effuſus Re
cede ergo recede nec ſecūdo pctō
priorem nequiciam augē ꝯtēdas
Suſcipe vinculū quo te dominus
nunc ligauit eſt medicina maxima
ſanctitatis His ſ̄monibus impa/
tor obediens gemens et flens ad
regalia remeauit Cum ergo diu i
fletu manſiſſet rufin⁹ magiſter mi/
litum cauſam tante triſticie requiſi
uit Cui ille Tu inq̄t mea mala nō
ſentis qꝛ ſ̄uis et mēdicātib⁹ apta
ſunt templa m̄ vero ad ea ingreſſ⁹
non eſt Et hec dicens ſingula ver
ba ſingultibus interrūpebat. Cui
rufinus Curre ſi vis ad ambroſiū
vt tibi ſoluat vinculuz quo te liga
uit Et illi Non poteris pſuadere
ambroſio qꝛ nō verebit impialem
potentiā vt legem poſſet p̄uarica
re diuinā Sed cū ille ꝓmitteret ꝙ
eū flecterz eū impator ire p̄cepit ꝛ
ipe poſt paululū eſt ſecutus Mox
aūt ābroſi⁹ rufinū vidit et ait Im
pudētiā canū imitat⁹ es o rufine
tante videlicz necis autor exiſtēs
Et nūc pudorē ex frōte detergēs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nõ erubeſcis ꝯtra maieſtatẽ latra re dinaꝫ? Cũqꝫ rufin⁹ ꝓ impatore ſupplicaſſꝫ ⁊ dicẽt eũ ſeq̃. ſupno ze lo accẽſus ambroſius ait. Ego tibi ꝑdico qm̃ ingredi eũ ſacra limina ꝓhibeo Si vo poteſtatẽ in tirãni/ dẽ mutauerit. necẽ libẽter ſuſcipio. Qð cũ rufin⁹ impatori nunciaſſet ait. pergã ad eũ. vt iuſtas in faciez ꝯtumelias ꝑcipiã. Cũ ergo veniſſꝫ et ſua ſolui vincula poſtulaſſet. oc currẽs ambroſius et ingreſſũ ꝓhi bẽs ait. Quã penitẽtiam oſtẽdiſti poſt tantas iniq̃tates? Et ille. Tuũ ẽ imponere et meũ obtꝑare. Cũqꝫ cũ imperator allegaret. q̃a dauid adulteriũ ⁊ homicidiũ ꝯmiſiſſꝫ ait ambroſius. Qui ſecut⁹ es errãtem. ſeq̃re corrigentẽ. Qð ita gratãter impator cepit ꝙ publicã penitẽtiã agẽ nõ recuſauit. Cũ ergo recõſili/ at⁹ eccleſiã intraſſet et intra cãcel/ los ſtaret req̃rit ambroſius q̃d ibi ſpectaret. Qui cũ dicẽt ſe ꝑceptionẽ ſacroꝝ miſterioꝝ expectaẽ. ait am broſius. O impator interiora loca tm̃ ſacerdotib⁹ ſũt collata. Egredẽ ergo ⁊ hãc expectationẽ ꝯmunem habe cũ ceteris. Purpura nãqꝫ im patores facit nõ ſacerdotes. Cui impator ꝓtin⁹ obediuit. Cũ ergo ꝯſtãtiopoli reuerſ⁹ ext̃ cãcellos ſta ret. mãdauit ei epͤs vt itrarꝫ. Et ille ait. vix diſcẽ potui q̃ dr̃a ſit ipato ris et ſacerdotꝭ. Vix ei ṽitatis iue ni mgr̃ꝫ. ãbroſiũ nãqꝫ ſolũ nouivõ ri põtificẽ. Octauo i ſana doctrina Ei⁹ nãqꝫ doctrina hꝫ altã ꝓfundi tatẽ Jhero. de. xij. doctorib⁹. Am/ broſi⁹ ſup ꝓfũdoꝝ pinna rapt⁹ et aeris volucer q̃ꝫ diu in ꝓfundũ in gredit̃. fructũ de alto rapẽ videt̃.

Firmã hꝫ ſoliditatẽ. Jherꝭ. ibidem. Eius om̃s ſñie fidei et ecc̃ie et oĩm ṽtutũ firme ſũt colũne. Elegãtem ṽtutũ venuſtatẽ hñtes. Aug⁹. in li. de nupcijs ⁊ ꝯtinẽtia ꝯtra pelagiũ hereſiarchã ſic laudat ambroſium vt dicat beat⁹ ãbroſi⁹ epͤs. in cui⁹ ꝑcipue libris romana lucꝫ fides q̃ ſcꝑtoꝝ int̃ latinos flos q̃daꝫ emi/ cuit. Et ſubdit aug⁹. Cui⁹ fidẽ ⁊ pu riſſimũ in ſcꝑturis ſenſũ. nec inimic⁹ q̃dẽ auſus ẽ reꝑhendẽ. Magnã au toritatẽ antiq̃ doctores ſic aug⁹. ṽ ba ſua ꝓ magna autoritate hẽbat Vñ refert aug⁹ ad ianuariũ ꝙ cũ mr̃ ei⁹ mirata fuiſſꝫ cur mediolani ſabbato nõ ieiunaret̃. ⁊ de h̃ aug⁹ ambroſiũ int̃rogaſſꝫ. ait ambroſi⁹ Cũ romam venio ieiuno ſabbato ſic et tu. ad quã tu forte ecc̃iaꝫ ve/ neris. ei⁹ morẽ ſerua ſi cuiq̃ꝫ nõ vis eſſe ſcãdalũ. nec queq̃ꝫ tibi. Et ſub/ dit aug⁹. Ego de hac ſñia etiã atꝫ etiã cogitãs. ita ſꝑ habuit tãq̃ꝫ eã celeſti oraculo acceperim.

Vita et paſſio tiburcij et valeri ani in paſſione ſãcte Cecilie ꝯtinet̃

De nomine

Georgi⁹ dr̃ a geos qð ẽ terra et orge qð ẽ colẽ q̃i colẽs ter rã id ẽ carnẽ ſuã. Augꝰ. ãt i li. de tri. dic̃ ꝙ bõ t̃ra ẽ i altitudĩe mõtiũ et tꝑamẽto colliũ et planicie cãporũ ꝑma ei bõ ẽ ad virẽtes h̃bas ſcðã ad vineas t̃tia ad fruges. ſic btũs georgi⁹ fuit alt⁹ deſpiciẽdo iferio/ ra ⁊ iõ habuit ṽorẽ puritatꝭ. tꝑat⁹ ꝑ diſcrecõꝫ. ⁊ iõ huit vinũ int̃ne io cũditatꝭ. plan⁹ ṽo fuit ꝑ hũilitatẽ et iõ ꝓtulit fruges bone opatiõis Vl̃ dr̃ a gẽa qð ẽ ſacꝝ ⁊ giõ qð ẽ luctatõ q̃i ſac luctat̃ q̃r luctat⁹ ẽ cũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf